

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXI. ZATURDAG den 19den JANUARY 1833. N. 3.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

VERVOLG DER BYLAGEN

Behoorende aan de mededeeling, op den 18den October door Z. E. den Minister van Buitenlandsche Zaken aan de Staten Generaal gedaan.

VRAGEN, *in de konferentie van 25 September 1832, aan den Nederlandschen Gevolmagtigde gedaan;*

en

ANTWOORDEN *van den Gevolmagtigde van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden gelezen en medegedeeld in de konferentie, 26 September 1832.*

VR. 1. Is de Nederlandsche Gevolmagtigde van de noodige volmagten en voorschriften voorzien, om met den Belgischen Gevolmagtigde, onder bemiddeling der Konferentie, een definitief verdrag tusschen Nederland en Belgie te onderhandelen en te sluiten?

A. 1. De gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Nederlanden is van de noodige volmagten en voorschriften voorzien, om met een Belgisch Gevolmagtigde een verdrag van scheiding te onderteekenen, onderhandeld en gesloten door bemiddeling der Hoven van Oostenryk, Frankryk, Groot-Brittannie, Pruissen en Rusland.

VR. 2. Is de Nederlandsche Gevolmagtigde bereid, om met de vyf Mogendheden en met Belgie een verdrag te teekenen, betwelk de 24 artikelen van 14 October 1831 zoude inhouden?

A. 2. Daar het Kabinet van 's Gravenhage, reeds den 14den December 1831, stellig en zonder omwegen de hinderpalen heeft doen kennen, welke zich in zyne oogen tegen de volledige aanneming der 24 artikelen van 14 October aankantten, en daar de Konferentie in haar antwoord van 4 January 1832 aan eenige dier tegenwerpingen regt heeft doen wedervaren, zoo heeft gemeld Kabinet zich van dat tydstip af, door deze wederzydsche toestemming, buiten het geval eener letterlyke aanneming bevonden. Daar de verdere loop der onderhandelingen den kring der moeyelykheden meer en meer beperkt heeft, en daar het Kabinet van 's Gravenhage door zyne officiële voorstellen van 30 Juny en 25 July jl. de voorwaarden vervuld heeft, die de Konferentie by haar protokol n°. 59 en by hare nota van 10 July verklaard had onveranderlyk te zyn of daarmede gelyk te staan, zoo kan de voorzegde Gevolmagtigde niet gemagtigd zyn om met de vyf voormelde Mogendheden en met Belgie een verdrag te teekenen, hetwelk zuiver en onvoorwaardelyk de 24 artikelen van 14 October zoude inhouden.

VR. 3. Is de Nederlandsche Gevolmagtigde gemagtigd, om de schikkingen betrekkelyk het grondgebied aan te nemen, zoodanig als die in de 24 artikelen van 14 October zyn gesteld?

A. 3. De voorzegde Gevolmagtigde, het ontwerp van verdrag van 30 Juny aan de Konferentie indienende, heeft juist daardoor doen blyken, dat hy gemagtigd is, om de schikkingen betrekkelyk het grondgebied, welke de Konferentie verlangt, aan te nemen, in de veronderstelling dat de aan den Koning Groothertog gelaten bevoegdheid met opzigt tot Limburg in deszelfs nieuwe grenzen stellig leidt tot de vereeniging van die provincie met Nederland.

VR. 4. Zoude de Nederlandsche Gevolmagtigde in het verdrag, hetwelk by bereid zoude zyn om met Belgie te teekenen, als beginselen willen toelaten, dat de vaart op de Schelde voor de schepen van alle natien vry zoude zyn, en dat deze schepen aan geenerlei oponthoud, aan geenerlei visitatie of onderzoek der lading onderworpen zouden zyn, maar, zonder onderscheid van vlag, alleen aan een matig tonnegeld?

A. 4. Nadat door de vyf voormelde Hoven in de laatste paragraaf van het 9de der 24 artikelen een voorloopige maatregel met opzigt tot de vaart op de Schelde was voorgesteld, heeft het Kabinet van 's Gravenhage daarin toegestemd;—en alzoo deze voorloopige maatregel sedert dien tyd geen onderwerp heeft uitgemaakt van eenige officiële tegenspraak, zoo vindt de Nederlandsche Gevolmagtigde zich alleen gemagtigd, om dezelfde bepaling weder te berde te brengen, gelyk hy de eer gehad heeft zich daarvan te kwyten by zyn ontwerp van verdrag van 30 Juny; eene bepaling daarenboven, welke ten overvloede bevestigd is in de Nota der Konferentie van 10 July jl.

VR. 5. Zoude de Nederlandsche Gevolmagtigde bereid zyn, om in gezegd verdrag aan de Belgen de vaart toe te staan op de binnenwateren tusschen de Schelde en den Rhyn, tegen regten, de bepalingen niet tebovengaande der tarieven, welke met toestemming der Oever-staten voor de Rhynvaart zyn vastgesteld, met inachtneming van de evenredigheid der afstanden?

A. 5. De Gevolmagtigde van Zyne Majesteit is bereid, om, overeenkomstig zyne aanvullings-nota van 25 July jl., en met de verklaringen waartoe de diplomatieke handelingen achtervolgelyk aanleiding hebben gegeven, aan de Belgen de doorvaart door de binnenwateren toe te staan:

1°. Onmiddelyk na de uitwisseling der bekrachtigingen;

2.° Op den voet van de meestbegunstigde natie;

3°. Volgens de bestaande tarieven;—hy doet opmerken, dat het Kabinet van 's Gravenhage, reeds in de maand February 1831, en by gelegenheid van de toetreding des Konings tot de *grondslagen der scheiding*, zorgvuldig alle misverstand ten aanzien der rievieren en binnenwateren willende voorkomen, en eenige dubbelzinnigheid vindende in de bewoordingen van het IIIde artikel van *die grondslagen*, tot derzelver aanneming niet heeft toegestemd, dan ten gevolge der behoedende verklaring, die door Mylord Palmerston in naam der Konferentie gedaan werd, en bestemd was, om alle gelykstelling van de Maas en de Schelde met de binnenwateren voor te komen, welke binnenwateren, als een uitsluitend Nederlandsch grondgebied uitmakende, onderworpen blyven aan de wetgeving van het land, aan hetwelk zy *onverdeeld* toebehooren.

VR. 6. Zoude de Nederlandsche Gevolmagtigde de redachtie van art. XI der 24 artikelen van 14 October aannemen?

A. 6. Alzoo de Konferentie by hare nota van 10 July jl. aan het Kabinet van 's Gravenhage herinnerd heeft; "dat men in vroegere memorien van zyne zyde verde geweest was van de middelen van gemeenschap voor den handel te weigeren, waarvan het gebruik een onderwerp van minnelyke schikkingen moest uitmaken", zoo heeft gezegd Kabinet zich volyverig betoond, om, overeenkomstig deszelfs memorie van 14 December 1831, waarop de Konferentie zinspeelde, met opzigt tot de gemeenschap door Limburg heen, het artikel te opperen in de volgende bewoordingen vervat: "Aan Belgie zullen alle wenschelyke gemakken verleend worden, om zyne handelsgemeenschap met Duitschland door Limburg heen, en bepaaldelyk door de steden Maastricht en Sittard, daar te stellen, met uitzondering der gevallen van verhindering door hoogere magt.

"De tolgelden op de wegen, welke, deze beide steden doorloopende, naar de grenzen van Duitschland leiden, en in goeden staat onderhouden zullen worden, zullen slechts naar een matig tarief worden geheven."

VR. 7. Ingeval artikel XII der 24 artikelen in het verdrag tusschen Nederland en Belgie weggelaten wierd, welke vergoeding zoude dan het Nederlandsch Gouvernement op zyne beurt aan Belgie aanbieden?

A. 7. De bovengemelde Gevolmagtigde heeft geene voorschriften te dezen opzigte; hy is bereid dezelve te vragen.

VR. 8. Neemt de Nederlandsche Regering de art. XIII en XIV, betrekkelyk de schuld, zoodanig aan, als zy in de 24 artikelen gesteld zyn, behoudens de veranderingen in de dagteekening, welke als noodzakelyk erkend zyn?

A. 8. Gezegde Gevolmagtigde neemt de artikelen betrekkelyk de schuld in het algemeen aan, behoudens de wyzigingen in de redactie, welke de veranderingen van dagteekeningen, de kapitalisatie met onderling goedvinden, de liquidatie *als maatregel van orde* van het syndicaat, en eene uitvoeriger bepaling omtrent de *losrenten* noodzakelyk zullen maken. Wat het artikel betrekkelyk den achterstand aangaat, moet hy zyne aanmerking herhalen tegen eene wezenlyke dwaling, die op dit punt in de berekeningen der Konferentie is ingeslopen, doordien men is uitgegaan van den 1sten November 1830, als een tydstip, tot op hetwelk de Koninklyke schatkist de belastingen in Belgie ten volle zoude ontvangen hebben, terwyl tuch de Nederlandsche Gevolmagtigden dien dag hadden aangehaald als het tydstip, waarop de inning der gezegde belasting geheel en al had opgehouden.

VR. 9. Ingeval de vereffening van het Amortisatie-Syndicaat slechts als maatregel van orde moest plaats grypen, welke vergoeding zoude dan de Nederlandsche Gevolmagtigde gemagtigd zyn aan Belgie voor te stellen, voor deszelfs aandeel in de baten, welke uit de vereffening zouden voortvloeyen, indien dezelve plaats had?

A. 9. Daar de vraag om eene vergoeding, om de vereffening van het Syndicaat tot een maatregel van orde te bepalen, ontsproten is uit de diplomatieke onderhandelingen, die gevolgd zyn op het indienen der nota van 25 July; en daar aan den Nederlandschen Gevolmagtigde het voorstel gedaan is, om deze vergoeding te vinden in het aftrekken van een deel des achterstands, zoo is dit beginsel door het Kabinet van 's Gravenhage aangenomen; indien men nog niet over de hoegrootheid van het af te trekken gedeelte is overeengekomen, dan is de reden daarvan, dat de onderhandeling, welke de Nederlandsche Gevolmagtigde met yver voortzette, eensklaps gestuit is geworden, door de mededeeling der weigering van Belgie, om daartoe mede te werken.

NEDERLANDEN.

's Gravenhage, Oct. 16.—Wy hebben thans de Javasche Couranten tot den 3den July van dit jaar ontvangen. Het blykt daaruit op nieuw, dat de opstand der Chineezen in het Krawangsche ten volle gedempt en de rust aldaar volkomen hersteld is; hebbende onder anderen ook de Heer A. J. Bik, fungerend Adsistent-resident der Bataviasche Ommelanden, eene betuiging der tevredenheid van de Indische Regering over zyn by die gelegenheid gehouden gedrag ontvangen. Intusschen heeft de Gouverneur-generaal, by een besluit van den 19den Mei, dat van den 26sten July 1831, waarby vergunning tot het aanvoeren van een bepaald getal arbeiders uit China voor den landbouw en de fabryken op Java was verleend, weder ingetrokken, en zulks op grond, "dat die vergunning by de uitkomst was gebleken, niet aan het doel te beantwoorden en alleen geleid had, om op Java lieden, tot het uitschot der Chinesche natie behoorende, aan te voeren, die tevens gevaarlyk voor de openbare rust waren, zoo als de gebeurtenissen in de residentie Krawang hadden bewezen."

Te betreuren blyft het altyd, dat by die gebeurtenissen de natuuronderzoeker Macklot, die vier jaren lang een der werkzaamste leden van de natuurkundige kommissie op Java is geweest, omgekomen is. Een ander lid dier kommissie, de Heer Diard, heeft aan dezen zynen vriend en ambtgenoot, door middel der Javasche Courant, eene warme hulde toegebragt, waarin hy byzonder ook zyn leedwezen betuigt, dat, te gelyk met het omkomen van den Heer Macklot, diens geschriften en de vruchten zyner onderzoekingen op zyne reizen door Java en de minstbekende oorden van den Indischen archipel, eene prooi der vlammen zyn geworden. Byzonder moeten daaronder zeer belangryke geologische aanteekeningen geweest zyn. De Heer Diard geeft echter tevens te kennen, dat de uitgebreide verzamelingen, vroeger door Macklot byeengebragt, vereenigd met hetgeen zyne voormalige leermeesters en ambtgenooten zich ten pligt zouden rekenen tot het doen kennen zyner verdiensten by te dragen, dit gemis zoo veel mogelyk zouden vergoeden.

In dezelfde Couranten vindt men een besluit van den Gouverneur-generaal van den 26sten Mei, houdende bepalingen nopens de oprigting van een Instituut voor de Javaansche taal te Soerakarta, waarop by voorraad tien jongelingen van Europesche afkomst onderwezen en bekwaam gemaakt zouden worden, om naderhand met de inlandsche grooten en mindere Javanen de landtaal te kunnen spreken, en hunne denkbeelden in die taal duidelyk te uiten en op schrift te stellen.

De Curaçaosche Courant.

A°. 1833. N°. 1.

PUBLICATIE

Houdende strafbepalingen tegen verbale injurien, burengerucht en schennis van het huisregt.

WY Directeur in Rade van Policie over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut ! doen te weten :

Nademaal het ons, tot handhaving van de goede orde in deze kolonie noodzakelyk is voorgekomen de daarstelling van bepalingen ter beteugeling van zoodanige overtredingen als daarmede onbestaanbaar zyn.

Zoo is het dat wy hebben goedgevonden en besloten vast te stellen, gelyk by deze wordt vastgesteld.

Art. 1.

Elk en een iegelyk niet tot den slavenstand behoorend persoon, die op de openbare wegen of straten, of in eenige kroeg, herberg, koffyhuis, logement of dergelyke daarmede gelyk staande inrigtingen, aan eenen anderen niet tot den slavenstand behoorend persoon, eenig scheldwoord of scheldwoorden zal hebben toegevoegd, of die denzelven zal hebben uitgejouwd, beschimpt, bespot of bedreigd, of door woorden, teekens of gebaarden aan de bespotting van anderen zal hebben blootgesteld of getracht bloot te stellen, of die denzelven door het uiten of het doen van bedreigingen, door hem eenig misdryf of ondeugd te verwyten, of op eenige andere wyze in zyne eer heeft gekrenkt of getracht heeft te krenken zal, onverminderd de civile actie van den beleedigde verbeuren eene geldboete, die naar gelang van omstandigheden, in bedrag zal kunnen verschillen, doch die nooit minder zal mogen zyn dan vyf gulden en nooit meer dan twee honderd gulden ; wordende het aan den Regter overgelaten, om in elk voorkomend geval te beoordeelen, ofhetzelve al dan niet in de termen van het tegenwoordig artikel is vallende.

Art. 2.

Elk en een iegelyk niet tot den slavenstand behoorend persoon, die op de openbare straten en wegen, moeijenis en burengerucht verwekt of tracht te verwekken, het zy door uitbundig schreeuwen, tieren of eenig ander rumoer aan te rigten, het zy door met anderen in grootere of kleinere verzamelingen zich te vereenigen, en, na daartoe door eenen beambte der policie te zyn aangemaand, zich daarvan niet zal hebben afgezonderd ; het zy door zich eenige andere daad te veroorloven, naar het oordeel des Regters, de kennelyke strekking hebbende, het zy om, strydig met de veiligheid van openbare straten en wegen, anderen te kwellen, plagen, storen, of in gevaar te brengen van eenig ongeluk te kunnen ondergaan, of ook om de openbare orde en rust te verstoren, zal gestraft worden met eene geldboete, welke naar gelang van omstandigheden in bedrag zal kunnen verschillen, doch die niet minder zal mogen zyn dan vyf en twintig gulden en niet meer dan twee honderd gulden, of met eene gevangenis ter Commissariaat van Policie van ten minsten drie en van ten hoogsten tien dagen, het zy te zamen, het zy afzonderlyk.

Art. 3.

Met gelyke straffen als in het vorig artikel zyn vermeld, zullen gestraft worden de niet tot den slavenstand behoorende personen, welke zich schuldig maken aan schennis van eens anders huisregt, het zy door tegen den uitgedrukten en hun kennelyk geworden wil des bewoners, in deszelfs woning of het tot dezelve behoorend erf zich te begeven ; hetzy door, hoezeer ook met deszelfs bewilliging zich daarin begeven hebbende, in dezelve woning of op eenigen tot die woning behoorenden en daarmede een geheel uitmakenden grond eenige moeijenis, getier of andere onhebbelykheid aan te rigten, naar het oordeel des Regters de kennelyke strekking hebbende om de huisselyke vrede en rust te verstoren.

Art. 4.

Wanneer eenig tot den slavenstand behoorend persoon zich aan de misdryven by art. 1, 2 en 3 vermeld, zal hebben schuldig gemaakt, zal hy naar gelang van omstandigheden, gestraft worden met eene gevangenis te water en te brood ter Commissariaat van Policie, van niet minder dan zes en niet hooger dan tien dagen, of wel met de straffe der slagen, welke in geen geval het getal van honderd zullen mogen te boven gaan ; zullende deze straffen zoo wel te zamen als afzonderlyk mogen worden opgelegd.

Art. 5.

Wanneer de misdryven in de vorige artikelen vermeld onmiddelyk zyn vooraf gegaan of onmiddelyk zyn gevolgd door, of gelyktydig zyn bedreven met misdryven van eenen zwaarderen aard, by voorbeeld feitelyke geweldadigheden, verwonding, muitery, oproer, enz, zullen de straffen tegen de laatstgemelde misdryven gestatueerd, op de schuldigen worden toegepast.

Art. 6.

De tegenwoordige publicatie zal in deze kolonie dadelyk na hare afkondiging kracht van wet hebben.

Gearresteerd op Curaçao de 17den January 1833, het 20ste jaar van Zyner Majesteits Regering.

De Directeur in Rade voormeld,
(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.
In kennis van my,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad dato utsupra.
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

A°. 1833. N°. 2.

PUBLICATIE

Ter invoering der Wet op de belasting en regeling der Loteryen.

WY Directeur in Rade van Policie over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut ! doen te weten :

Dat de Concept-wet op de belasting en regeling der Loteryen door het Gemeente Bestuur op den 5den December 1832 gearresteerd en aan ons Directeur in Rade ter executoir verklaring aangeboden, luidende aldus :

Concept-Wet op de belasting en regeling der Loteryen.

Art. 1.

Geene Loteryen, van geld of van goederen van en boven de waarde van Een Honderd Gulden, zullen mogen opgerigt of getrokken worden, zonder voorafgaande toestemming daartoe, van het Opperhoofd dezer kolonie.

Art. 2.

By het verzoekschrift aan het Opperhoofd der kolonie ter bekoming van toestemming tot het oprigten eener geld lotery, zal het plan in duplo derzelve, bevattende de opgave van het kapitaal of de hoofdsom, het getal loten, de fournissementen, de klassen en premien, onderteekend door den verzoeker, moeten worden overgelegd.

Art. 3.

Wanneer het verzoekschrift betrekking heeft tot het verloten van goederen, zal, in stede van het by art. 2 bedoelde plan, hetzelve moeten vergezeld gaan van twee eensluidende, door den verzoeker onderteekende en door den Commissaris van Policie voor gezien geteekende lysten der te verlotene goederen, met vermelding van het getal loten en den prys van ieder lot ; zullende in het verzoekschrift zelf worden uitgedrukt aan wie de goederen toebehooren, en by aldien dezelve het eigendom van den verzoeker niet zyn, als dan mede moeten worden overgeleverd een bewys van den eigenaar, dat de verzoeker tot de verloting daarvan gemagtigd is.

Art. 4.

Tot het verloten van goederen beneden de waarde van een honderd Gulden, zal eeniglyk de toestemming van den President van het Gemeente Bestuur vereischt worden, die dezelve naar bevinding zal mogen weigeren of verleenen, vry van alle belasting op eene zoodanige lyst als in het 3de artikel is genoemd, en waarop de naam zoo wel van den verloter als van den eigenaar der goederen moet worden bekend gesteld, met inachtneming van hetgene aldaar gevorderd wordt, by aldien de goederen aan den verloter niet toebehooren.

Ingeval de verloting wordt toegestaan zal de President voornoemd een lot gratis ten behoeve van de Protestantsche Armen nemen, en zullen de verloters aansprakelyk zyn voor de goede bezorging aan het Gemeente Huis van hetgene daarop mogt vallen.

Art. 5.

By gunstige beschikking op het by art. 1 bedoelde verzoekschrift, zal daarvan door het Opperhoofd der kolonie, onder toezending van het duplum der daartoe behoorende bylagen, met gelyktydige mededeeling van den naam des verloters en van hetgene verder noodig mogt zyn, aan den President van het Gemeente Bestuur worden kennis gegeven.

Art. 6.

De regeling der Loteryen van geld en goederen aan de betaling van belasting onderworpen, blyft aan het Gemeente Bestuur opgedragen.

De trekking derzelven zal ten overstaan eener Commissie uit dit Bestuur door den President te benoemen, geschieden ; terwyl by de verloting van goederen onder een honderd Gulden en waarvan alzoo geene belasting wordt betaald, de Commissaris van Policie of een beambte op aanzegging van den President voormeld van zynentwege, zal moeten tegenwoordig zyn.

Art. 7.

Geene verloting zal mogen geschieden alvorens de plaats, by aldien de Commissie uit het Gemeente Bestuur dezelve niet bevorens heeft bepaald, en de tyd waar en wanneer zulks zal gebeuren twee maal vier en twintig uren van te voren door of van wege den verloter aan den President van het Gemeente Bestuur zal zyn kennelyk gemaakt, op verbeurte eener boete ten bedrage van de verschuldigde belasting, ten aanzien van verlotingen ter waarde van en boven een honderd Gulden en ten opzigte van alle anderen tien Gulden, ten behoeve van de Gemeente kas, den Commissaris van Policie en den aanbrenger, elk voor een derde gedeelte.

Art. 8.

Van de hoofdsom in de geld Loteryen en van de volle waarde, waarvoor de goederen verloot worden, zal eene belasting van vyf ten honderd voor de Gemeente kas en van een ten honderd ten behoeve der Protestantsche Armen worden betaald, met uitzondering nogtans van die loteryen, welke volgens art. 4 aan geene belasting onderworpen zyn.

Art. 9.

De verloter, zal ten genoege van den President van het Gemeente Bestuur, alvorens de trekking van eenige Lotery mag plaats hebben, moeten borg stellen voor de in het voorgaande artikel genoemde belasting ; als mede nog tot verzekering der deelnemers in de Lotery, voor de hoofdsom, by geld Loteryen en voor het volle bedrag der waarde van de te verlotene goederen, daaronder gerekend dezulke waarvan volgens art. 4 geene belasting wordt betaald.

Art. 10.

De belasting in art. 8 vastgesteld zal verschuldigd zyn onmiddelyk na de trekking eener Lotery, of, by geld Loteryen, na de trekking van elke klasse, berekend naar de hoofdsom van elke zoodanige klasse en binnen acht dagen na die trekking moeten worden voldaan, op assignatien welke daartoe door den President van het Gemeente Bestuur, respectivelyk voor de vyf en een percent, aan den Gemeente Ontvanger en het Protestantsche Kerk Bestuur, op den verloter zullen worden afgegeven.

By non voldoening zal het bedrag derzelve belasting van vyf en een percent, op dezelfde wyze als andere belastingen door den ambtenaar met het Publieke Ministerie belast, worden ingevorderd.

Art. 11.

Alle verordeningen welke tot nu toe ten opzigte van het verloten van goederen, hebben bestaan, hetzy vervat in Publicatien of dispositien, worden buiten werking gesteld en vernietigd, en gerekend door deze wet vervangen te zyn.

Aldus gearresteerd in de vergadering van het Gemeente Bestuur, gehouden in het Huis der Gemeente op Curaçao den 5den December 1832.

THEOD. JUTTING.
Ter ordonnantie van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jz. Sec.

Door ons Directeur in Rade, overeenkomstig het 46ste artikel van het Reglement op het Beleid van de Regering, het Justitie wezen, den Handel en de Scheepvaart alhier, goedgekeurd en executoir verklaard is, gelyk dezelve wet goedgekeurd en executoir verklaard wordt by deze.

Aldus gedaan op Curaçao den 17den January 1833, het 20ste jaar van Zyner Majesteits Regering.

De Directeur in Rade voormeld,
(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.
In kennis van my,
(w. g.) W. PRINCE Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad dato utsupra.
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 18den January 1833.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 16 Oncen voor 15 Centen ; terwyl de Fransche Brooden EenOnce minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd.
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jz.

BEKENDMAKING.

Secretaris van het Gemeente-Bestuur, den 4den January 1833.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand January zyn bepaald als volgt :

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jz.

Edictale Citatie in den Boedel van J. F. HART.

KRACHTENS daartoe verleend consent door den Edelen Achtbaren Raad van Civile en Criminele Justitie dezes Eilands, de dato 8 January 1833, gevolgd op een gepresenteerd Rekwest door de Executeuren in den Boedel en Nalatenschap van wylen den Heer JAN FREDRIK HART, alhier gewoond en op het eiland Bonaire overleden.

Doen de Heeren C. Z. DE HASETH, Testamentair, W. H. GORSIRA, Gesurrogeerde, en C. GORSIRA, Geassumeerde Executeuren in gemelden Boedel, by deze alle en een iegelyk, zoo hier te lande, als buiten dit Eiland wonende, adverteeren : dat de genen die vermenen mogten eenige actie of pretentie ten laste van gemelden Boedel te hebben, gehouden zullen zyn om dezelve hunne actie of pretentie, voor zoo veel de alhier woonachtigen betreft, binnen den tyd van acht dagen, en de buiten dit eiland wonende, binnen den tyd van drie maanden, van heden afgerekend, aan gemelde Executeuren op en aan te geven, ten einde dezelve Boedel tot finale likwiditeit kan worden gebragt.

Dagvaardende gemelde Heeren in hunne voornoemde kwaliteit al de genen, die van dee te doen in gebreken blyven, voor den Edelen Achtbaren Raad van Civile en Crimineele Justitie dezes Eilands staande rolle, om aldaar hunne actien en pretentien, met de behoorlyke verificatien, inteleveren ; op pœne dat tegen de non comparanten zal worden geprocedeert by default en verstek van actie.

Aldus voor de eerste maal gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 10den January 1833 en den 17den voor de tweede maal.

J. C. HUECK, Dr. en Gs. Bode.
GAERSTE, Procureur.

KENNISGEVING.

DE ondergeteekende brengt ter kennis van een ieder wien zulks moge aangaan, dat de volmagt van de Heeren GABRIEL DACOSTA GOMEZ DE LA PENHA en DAVID HAIM HENRIQUEZ DE CASTRO te Amsterdam op de Heeren M. H. SENIOR en MOSES CARDOZE alhier, als Executeuren des Boedels van wylen den Heer DANIEL DACOSTA GOMEZ DE LA PENHA, ingetrokken is ; en dat de genen welke gelden aan gemelden Boedel verschuldigd en op dit eiland woonachtig zyn, van heden af alleen en uitsluitend aan den ondergeteekende rekening en verantwoording te doen hebben, zoo wel voor Kapitaal als Interessen daarop vervallen en verschuldigd, als zynde hy ondergeteekende uitsluitend en alleen door de bovengemelde Heeren Executeuren wettig daartoe gemagtigd ; aldus zullen van nu af aan, alle betalingen aan hem, of by zyne afwezigheid aan den Heer CHRISTIAAN WILHELM MEYER, die in dit geval als zyn representant benoemd is, behooren gedaan te worden.

By deze gelegenheid wordt kennis gegeven aan die genen welke achterstallige Interessen verschuldigd zyn, om dezelve in den tyd van Twee Maanden, te rekenen van heden, aftebetalen ; by gebreke van dien zullen er wettige maatregelen tegen hen worden in het werk gesteld, zonder verdere waarschuwing of onderscheid van persoon.

Het zal onnoodig en vruchteloos zyn om eenige verzoeken tot uitstel van betaling der Interessen in te leveren, er zal geen gehoor aan gegeven worden, wyl er speciale voorschriften tot geregtelyke vervolging en likwidatie door de belanghebbenden ingezonden zyn.

G. F. LENZ.

Curaçao den 14ten January 1833.

BEKENDMAKING.

DE HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer Kolonie, heeft den Heer J. S. Delvalle benoemd tot Wykmeester van de Wyk No. 2 in de Willemstad, in de plaats van W. Tweeboom, dewelke uit den gemelden post vervallen is.

Ter ordonnantie,
W. PRINCE, Sec.

Den 16den January 1833.

Curaçao den 29sten December 1832.

VAN wege Directeur in Rade van Policie wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, brieven van manumissie zyn verleend geworden aan de Slavin *Accencion* en het Slavenkind *José Hilario Heringa*, toebehoord hebbende aan den boedel van wylen FRANCOISE BERGERAC, en dat de genoemde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

Anna Pollÿn, en
Joseph Rinkel.

W. PRINCE, Sec.

Gouvernements Wissels.

DE ondergeteekende brengt hierby ter kennis van het publiek dat er Vyf Stellen Gouvernements Wissels ieder ƒ 1000. 00. beschikbaar gesteld zyn, en dat tot verkryging derzelve biljetten van inschryving op den 23sten dezer uiterlyk te elf ure des voormiddags zullen behooren ingeleverd te worden.

De Ontvanger by het Algemeen Bestuur,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 18den January 1833.

Publieke Inschrijving.

ONDER nadere goedkeuring van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur van Curaçao en onderhoorige eilanden, zal de Boekhouder Controlleur aanbesteden 3,600 min of meer, Ellen Witte Coletten, ten behoeve der Lands Slaven.

Die daartoe gading hebben kunnen de biljetten van inschryving met de monsters tot Dingsdag den 5den February aanstaande, ten kantore der Controlle van Financien inzenden.

J. PH. BOSCH.

Den 18den January 1833.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekende in kwaliteit als Testamentaire Executeur in den Boedel en Nalatenschap van wylen den Heer CORNELIS ELLIS, zal op Maandag den 21sten dezer by Publieke Opveiling ter Weeskamer doen verkoopen, op zeer voordeelige voorwaarden, een stuk gronds genaamd RUST en VREDE, gelegen in de Oost Divisie, 2de District, alsmede eenige Slaven, enz.

LUCAS HANSZ.

Den 10den January 1833.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JANUARY.

12.	golet Abeona, Evertsz,	Bonaire
14.	brik Jasper, Gray,	La Guayra
	—— Gouv. Gen. von Scholten, Krögg,	Rio de la Hacha
	golet Paulina, Blanco,	St. Martha
	brik Heroine, Tilden,	Porto Rico
15.	—— Stranger, Hull,	St. Thomas
	golet De Hoop, Hensle,	Bonaire
	—— Amable Lucia, Diedenhoven,	
16.	bark Dolores, Fernandez,	Coro
17.	faluche Felix, Cerrano,	Puerto Cabello

UITGEKLAARD—JANUARY.

12.	golet Anna Celestina, Agostini,	
14.	brik Gouv. Gen. von Scholten, Krögg,	
	—— Seraph, Bicher,	
	—— Richard, Hunt,	
	golet Buckingham, Rummage,	
15.	—— Amable Lucia, Diedenhoven,	
17.	—— Abeona, Evertsz,	

In de Courant van verledene week hebben wÿ geene plaats gehad iets te melden wegens de onlusten, welke in de jongst verloopene maand December, in *Zuid* Carolina, een der Zuidelÿke Staten van de Vereenigde Staten van Noord Amerika hebben plaats gehad.

Gelÿk den lezers zal bekend zÿn, betaalt men in al de Staten van Noord Amerika eene gelÿkmatige geregtigheid op den invoer van vreemde fabriekaten, welke regten, ingevolge de laatste Tollÿst, die op den 3den der aanstaande maand Maart in werking zal komen, op de artikelen die men in het zuiden het meest benoodigd heeft, tot vÿftig percent en meer, verhoogd zÿn.

Over deze aangelegenheid hebben de inwoners van Zuid Carolina, in Columbia, de hoofdstad der provintie, eene byeenkomst gehouden en een besluit uitgevaardigd, waarin zÿ verklaren, van den eersten February af aan geene der bestaande hooge invoer regten te zullen betalen, en aan den gouverneur der provintie de magt te geven, om alle maatregels te nemen, tot het tegengaan der inning van de meergemelde geregtigheden en ter verdediging der provintie, ingeval er dwangmiddelen door het hoofd gouvernement mogten gebezigd worden.

Het hoofd gouvernement heeft nog geen maatregel genomen; doch de President heeft in zÿne aanspraak bekend gemaakt dat er met rede in eenige der Staten van het Zuiden geklaagd wordt over de hooge invoer regten; dat hÿ vreest dat daardoor onlusten, ja zelfs scheuringen in de Staten zullen komen; en, dat hÿ wegens het gebeurde in het Zuiden spoedig aan het Kongres kennis zal geven. Hÿ merkt ook aan dat de Staten niet noodig hadden zoodanige hooge regten optebrengen, aangezien de publieke schatkist in den besten toestand is en de onkosten van het gouvernement gering zÿn. Evenwel heeft hÿ in eene gemoedelÿke proclamatie, de inwoners van Zuid Carolina al de noodlottige gevolgen van hunne dwaze handelingen onder het oog gebragt; hÿ heeft hen aangemaand om zich aan de wetten te onderwerpen, wÿl de eens ingestelde wetten ten strengste moeten gehandhaafd worden, dat hÿ er de middelen daartoe bezit en dat hÿ dezelven door hardnekkigheid aan hunnen kant zal aanwenden.

Uit de St. Thomas Courant van den 5den Januarÿ 1833.

DUITSCHLAND.

Frankfort, aan den Main, Nov. 15.—Gisteren avond werden al de ingezetenen van Wetzlar en de andere dorpen van de Rhÿn provintien van Pruissen, welke te Frankfort waren, verwittigd, om dadelÿk naar hunne woningen terug te keeren en zich gereed te houden ten einde aan het bevel van de regering aangaande de oproeping van de Landwehr, te gehoorzamen. Deze gewigtige maatregel wordt ten uitvoer gebragt, en men verwacht dat de officiele Courant van Berlÿn binnen korten tÿd de wet zal bekend maken, waardoor al de Landwehr van de drie provintien van Westphalen, Kleef en Berg, en de Neder-Rhÿn byeen geroepen wordt, waarmede het Pruissische leger aan den Rhÿn met 130,000 man zal vergroot worden. Men gelooft echter, dat de Landwehr in geen geval opgeroepen zal worden, om deel te nemen in de militaire operatien, daar het te Berlÿn genoegzaam bekend is, dat de ingezetenen van deze provintien tegen de Franschen niet zullen vechten. Alles wat de Regering dus verwachten kan, is dat zÿ voor de algemeene zaak zullen waken.

Het kabinet van Beÿeren heeft ook zoodanige maatregelen genomen, welke te kennen geven, dat hetzelve op dit oogenblik overeenkomstig met het Heilig Verbond verlangt te handelen. Het protokol van den 28sten Junÿ heeft de Duitsche Staten bevolen de liberale professoren van de universiteiten aftezetten. Beÿeren heeft hieraan voldaan met de Heeren Seuffert en Cucumus, professoren van de akademie te Wurtzburg aftezetten, hetgeen eene groote beweging onder de studenten veroorzaakt heeft. Dit gouvernement heeft ook onlangs de landschap school van Aschaffenberg, wier studenten beschuldigd worden in verstandhouding te zÿn met staatkundige genootschappen, ontbonden.

Brussel, Nov 28.—De *Courier* meldt: "De tÿding dat een groot getal Pruissische troepen aan onze grenzen byeen komt, wordt door brieven op gisteren door ons gouvernement en door den Maarschalk Gerard ontvangen, bevestigd. Kleef en Aken zÿn de voornaamste punten der byeenkomst van de troepen, die aldus niet alleen de provintie Limburg maar ook Luik bedreigen. Men zegt dat het Fransche gouvernement ons gouvernement onlangs aangeraden heeft het kasteel van Luik in eenen goeden staat van verdediging te stellen."

Don Pedro schÿnt als nog niet veel gevorderd te zÿn in zyne onderneming om zÿne dochter op den troon van Portugal te plaatsen. Hÿ is en blÿft in Oporto opgesloten, en zonder hulpe van buiten zal hÿ niet slagen om Don Miguel weg te jagen. Don Miguel integendeel schynt hem in Oporto te willen sluiten en aan gebrek van levensmiddelen te doen omkomen.—Hÿ heeft aan de zuid zÿde van de Douro zware batteryen opgeworpen, welke volkomen den mond en de bar van die rivier bestrÿken, zoo dat van dien kant geen toevoer van benoodigdheden voor het leger van Don Pedro kan aangebragt worden.—Het is deze echter eenigzins gelukt om een dier batterÿen te overmeesteren en te vernielen, doch er blÿft hem nog veel te doen om den mond van de rivier vrÿ te houden.

Gemengde berigten uit de jongst ontvangene Nederlandsche Couranten.

FRANKRYK.

Het Parysche Hof van assises gaat steeds voort met de deelgenooten aan den gewapenden opstand van Juny jl. te vonnissen, die meestal tot eenige jaren gevangenisstraf worden veroordeeld. Dezer dagen moest echter de verantwoordelyke uitgever van de Tribune, zekere Bascans, voor het Hof te regt staan, als beschuldigd van door zyn blad tot burgeroorlog te hebben opgeruid, welke opruying werkdadige gevolgen had gehad. De doodstraf was dus tegen hem geëischt. Op den dag evenwel, dat de zaak van Bascans, wiens blad onder het tegenwoordig bewind reeds meer dan zeventig malen in beslag genomen is, en die dus eene geheele reeks regtsgedingen te zynen laste heeft, voor het Hof dienen moest, heeft hy goedgevonden, aan den Voorzitter daarvan eenen tergenden brief te schryven. Hy verklaarde daarin, wanhopig te zyn, dat hy door ziekte belet werd, zyn hoofd aan den Advokaat-generaal Delapalme en aan de Heeren Gezworenen te komen brengen, en verzocht hun, zich deze groote teleurstelling te getroosten, en zich by voorraad met de dertien maanden gevangenisstraf en 10,000 franken geldboete, waartoe hy, Bascans, vroeger reeds veroordeeld was, te vergenoegen. Uit den brief bleek verder, dat Bascans, wegens den slechten staat zyner gezondheid, den vorigen avond uit de gevangenis la Conciergerie naar een gasthuis vervoerd was. De Advokaat-generaal heeft zyne verbolgenheid over dezen brief niet ontveinsd, en er op aangedrongen, dat Bascans naar de Conciergerie terug wierd gebragt. Na gedaan onderzoek bevonden zynde, dat Bascans werkelyk, vooral ten gevolge van zyne onrustige gemoedsstemming, zeer ziek was, heeft men hem echter in het gasthuis gelaten, en bepaald, dat deze zaak in eene toekomstige zitting van het Hof behandeld zoude worden.

DUITSCHLAND.

Het besluit van den Groothertog van Baden, betrekkelyk de nieuwe regeling der Hoogeschool te Freiburg, is den 27sten September bekend gemaakt. De bepalingen daarvan strekken voornamelyk om een naauwkeuriger toezigt van de zyde der Regering te doen plaats hebben, en om de studenten aan een gestrenger opzigt te onderwerpen. Het bestuur der Hoogeschool is aan eenen uit zes door de Regering te benoemen Hoogleeraren bestaanden Akademischen Senaat opgedragen, die in de plaats van het vroeger bestaan hebbend Akademisch Konsistorie treedt, en wiens bevoegdheid meer is beperkt geworden. In de verwachting, dat de bekende Hoogleeraren Rotteck en Welcker by deze nieuwe regeling der Hoogeschool verwyderd zouden worden, is niet vervuld. Uit de aankondiging der voorlezingen voor het winterhalfjaar 1832—1833, blykt ten minste, dat die Hoogleeraren hunne lessen zullen voortzetten in dezelfde vakken, die zy vroeger geleerd hebben.

— Nopens de vergadering der Duitsche genees- en natuurkundigen te Weenen verneemt men nog, dat ruim 200 geleerden zich dit jaar daartoe vereenigd hebben, hebben, waaronder één opzettelyk uit Noord-Amerika daarvoor overgekomen is. Van de zyde der Oostenrryksche Regering genieten zy het gunstigste onthaal. Den 24sten September was het geheele genootschap door den Keizer op deszelfs lustslot Laxenburg genoodigd; ook de Vorst v. Metternich had ter eere van hetzelve een schitterend feest gegeven. De stedelyke Regering van Baden had de gezamenlyke leden den 23sten uitgenoodigd, om de minerale bronnen van die beroemde badplaats te komen onderzoeken, te welken einde zy in 36 rytuigen afgehaald, en des middags op een prachtigen maaltyd vergast waren

Voor de byeenkomst van het volgende jaar is de stad Breslau bepaald.

— Volgens berigten uit Frankfurt houdt de Bondsvergadering zich nog steeds bezig met de regeling der militaire aangelegenheden van het Bondgenootschap.—Reeds is het reglement voor de vesting Mainz vastgesteld en aan den staf van het Gouvernement dier vesting medegedeeld. Volgens hetzelve is de bezetting van Mainz in vredestyd op ten minste 6000 man bepaald, waarvan de helft uit Oostenrryksche de wederhelft uit Pruissische troepen moet bestaan. Voor den staat van oorlog is de sterkte der bezetting op minstens 12,000 bepaald; hare volledige sterkte evenwel moet 21,000 man met 600 man ruitery bedragen; daarvoor levert Oostenryk 7000, Pruissen 7000 en Saksen-Weimar, Saksen-Altenburg,- Saksen-Koburg- Gotha, Saksen-Meiningen, Hildburghausen, Anhalt-Dessau, Anhalt-Köthen en Hessen-Homburg de overige 7000 man. Hessen-Darmstadt is bevoegd, om in vredestyd één bataillon tot de bezetting te leveren. De artillerie der vesting staat onder bevel van een door Oostenryk te benoemen officier. De verschillende kontingenten der bezetting worden door den oudsten hunner eigene officieren aangevoerd. Tot behoud van de grootstmogelyke eensgezindheid onder de troepen der bezetting zal het beginsel der eenheid in het kommando gehandhaafd, en de dienst zoo geregeld worden, als of de bezetting niet uit verschillende kontingenten, maar uit deelen van hetzelfde leger, bestond; om dezelfde reden zullen ook alle de troepen gelyke regten hebben. Elke in de vesting bestaande gewapende magt, nationale garde, landweer, gendarmerie, schuttersgild of dergelyke, staat onder de bevelen van den Gouverneur der vesting, die, zoo hy met den daaronder heerschenden geest niet tevreden is, in tyd van oorlog

derzelver ontbinding bevelen kan, in vredestyd het voorstel daartoe aan de Lands overheid kan indienen, welke daaraan terstond moet voldoen. Ingeval eener blokkade of belegering, mag de gewapende burgermagt alleen binnen de vestingwerken gebruikt worden.

ZWITSERLAND.

De zittingen van den gewonen Zwitserschen Landdag dezes jaars zouden, volgens berigten uit Luzern van 6 October, waarschynlyk den 9den gesloten worden.— Den 6den heeft de vergadering zich bezig gehouden met de bepaling der voorschriften, waarnaar het voorzittend kanton zich gedurende de afwezigheid des Landdags zal moeten gedragen. De hoofdinhoud daarvan is het volgende: De Landdag verlaat zich, wat de buitenlandsche betrekkingen aangaat, op de zorg van het voorzittend kanton, om de eer en waardigheid van Zwitserland, door alle beschikbare middelen te handhaven, en om zich vooral door eene onafgebrokene briefwisseling met de regeringen der grenskantons naauwkeurige kennis te verschaffen, van alle voor de veiligheid van Zwitserland belangryke gebeurtenissen, die in de naburige Staten voorvallen. Voorts moet het voorzittend kanton zorgen voor de stipte nakoming door de verschillende kantons van de door den Landdag voorgeschrevene bepalingen betrekkelyk de wapening. Ingeval van een dreigend gevaar van buiten, wordt hetzelve gemagtigd om dadelyk de noodzakelyk geacht wordende troepen optereopen en de bevelhebbers te benoemen, die dezelve moeten aanvoeren. Zoo er tusschen naburige Staten oorlog mogt uitbarsten, zal de Landdag dadelyk byeen geroepen moeten worden.

Den loop der inwendige gebeurtenissen in Zwitserland zal het voorzittend kanton naauwkeurig gadeslaan, en, ingeval er onlusten in eenig deel van het Bondgenootschap mogten ontstaan, zal hetzelve door afzending van eedgenootschappelyke Kommissarissen, en des noods door het zenden van troepen, voor de handhaving en het herstel der wettige orde zorgen. By ernstige voorvallen moet de Landdag dadelyk byeengeroepen worden.

ZWEDEN.

In Duitsche dagbladen vindt men het volgende berigt uit Stokholm van 5 October:

“ Reeds gisteren in den vroegen morgen verspreidde zich het gerucht, dat twee officieren buiten dienst, wegens *hoog verraad*, in hechtenis genomen waren. Dit gerucht werd sedert door het volgende officiele berigt in de Staats-Courant bevestigd: “ De voormalige Majoor Vryheer Ernst von Vegesack, en de gewezen Majoor Vryheer Gustaaf von Düben, zyn wegens hoog verraad gevangen genomen, en heden (4 October) voor het Koninklyk hofgeregt verschenen om verhoord te worden.”

“ By dit verhoor is de Kanselier van Justitie tegenwoordig geweest. Daarby werd aan den Majoor von Vegesack een in July jl. te Berlyn geschrevene, met zynen naam onderteekende en aan den Majoor v. Düben gerigte brief voorgelegd, waarin hy laatstgemelden, die zich toen te Weenen ophield, verzocht den voormaligen Kroonprins van Zweden, Zoon van Gustaaf Adolph IV, te verwittigen, dat de Majoor v. Vegesack vóór zyn vertrek uit Zweden, eene zamenkomst met de gezamenlyke leden der Zweedsche oppositie gehouden had, waarin allen eenstemmig het gevoelen hadden geuit, dat er voor Zweden geen heil te verwachten was, ten zy de voormalige Kroonprins weder op den troon geroepen wierd. De Majoor v. Vegesack gaf toe, dat het schrift van den brief zeer veel overeenkomst met het zyne had, maar ontkende ten stelligste den brief zelf geschreven te hebben, en begeerde uit de gevangenis ontslagen te worden; hetgeen hem echter geweigerd werd. Het verhoor der beide gevangenen is heden voortgezet, en hunne papieren zyn in beslag genomen en verzegeld. Een koerier uit Weenen had eergisteren avond den briefaangebragt, die aldaar aan den Zweedschen Minister was ter hand gesteld.

“ Onder de ingezetenen van alle klassen heerscht de grootste verontwaardiging tegen de gevangenen, en allen hopen, dat men in den loop van het regtsgeding in slagen moge hen van hunne misdaad te overtuigen, en hunne mede-zaamgezworenen te ontdekken, zoo er ongelukkiger wyze Zweden gevonden wierden, die, hunnen eed en pligt verzakende, in staat geweest waren, zich met zulk eenen aanslag in te laten.”

SPANJE.

De bladen der Legitimisten spreken van een huwelyksverdrag, hetwelk den 19den September, volgens den uitdrukkelyken wil van Koning Ferdinand, tusschen den oudsten zoon van den Infant Don Carlos (in 1818 geboren), en de tweejarige dochter des Konings zoude zyn geteekend. De moeyelykheden omtrent de erfopvolging zouden daardoor uit den weg geruimd zyn.

RUSLAND.

Uit een overzigt van de beweging des handels in de eerste acht maanden van dit jaar, in het dagblad van St. Petersburg voorkomende, blykt, dat de uitvoer van Russische voortbrengselen, by het vorige jaar vergeleken, wederom aanmerkelyk is toegenomen, en dat de invoer van vreemde fabrykwaren in Rusland meer en meer afneemt. Omtrent den handel der zuidelyke Russische havens op Egypte gedurende 1831 geeft gemeld blad de volgende byzonderheden op: Te Alexandrie zyn in dat jaar 35 Russische schepen en te Damiette één binnengeloopen, waarvan 5 in ballast en 30 met goederen, ter waarde van 691,190 roebels; uit Egyptische havens vertrokken 20 Russische schepen, waarvan 19 uit Alexandrie en één uit Damiette, welker ladingen, ter waarde van 567,420 roebels, naar de Levant en de havens aan de Middellandsche zee gebragt werden. De waarde der in Egypte ingevoerde Russische voortbrengselen bedroeg 160,110 roebels. De voornaamste winst dien onze handelstand uit de betrekkingen met Egypte ontleent bestaat in het verhuren van Russische schepen, hetgeen in het vorig jaar 76,135 roebels opbragt. Deze schepen werden by voorkeur gehuurd voor reizen naar Konstantinopel, Salonichi, Syra en andere punten van den Archipel, alsmede naar Triest en Livorno.”

In Georgië heeft men sedert eenigen tyd proeven genomen, om uit eene soort van in die streken voorkomende cochenille verfstof te bereiden, waarin men zoo goed geslaagd is, dat weldra ook van dit artikel een groot voordeel zal kunnen getrokken worden, zoo voor de inlandsche nyverheid als voor den uitvoer.

POLEN.

In de Frankfurter-Ober-Postamts Zeitung leest men het volgende:

“ Het Journal de Frankfort behelst een berigt uit Warschau van 21 September, waarin op nieuw ten duidelykste blykt, hoe overdreven en vyandig tegen de Russische Regering de meeste mededeelingen over Polen in vreemde bladen gesteld worden. Zoo beweert een blad, dat de bevolking van Warschau in November 1830, 150,000 zielen bedroeg, en thans niet meer dan 60,000. Dit is geheel en al valsch; alzoo, volgens de juiste opgaven, de stad Warschau in 1830, 132,000 ingezetenen telde, en tegenwoordig 120,000, zoodat ten gevolge van oorlog en ziekten de bevolking slechts met 12,000 verminderd is. Even ongegrond is hetgeen in hetzelfde blad gezegd wordt, dat men in de voorname straten van Warschau slechts zeldzaam Polen, en byna alleen Russen en Joden aantreft. Iedereen kan zich van het tegendeel overtuigen. De schouwburgen worden meerendeels druk bezocht, en zyn dit jaar niet eens gedurende de hondsdagen gesloten, gelyk vroeger plagt te geschieden. Wat het zoo veel besprokene wegvoeren der kinderen naar Rusland betreft, zoo bestaat de waarheid daarin, dat de Keizer zich het lot heeft aangetrokken van de in Warschau rondzwalende, door den oorlog en de cholera van hunne ouders beroofde kinderen, wier aantal omstreeks 300 bedroeg, en dezelve naar de reeds langer met Rusland vereenigde Poolsche provincien heeft doen brengen, om hen daar te laten opvoeden.— Vóór de omwenteling zoude dit als eene grootmoedige daad geprezen zyn; nu wordt het met de zwartste kleuren als eene handeling van de stuitendste barbaarschheid en wreedheid door omwentelings-predikers aan de ligtgeloovige volken afgemaald. Met opzigt tot de verbeurdverklaringen van goederen, waarvan insgelyks zoo veel gesproken wordt, verdient naar waarheid gemeld te worden, dat er nog geene enkele heeft plaats gehad, maar dat men zich nog slechts tot het voorloopig in beslag nemen van goederen bepaald heeft. Van de oproerige benden, die in Litthauen zouden rondzwerven is geen spoor te vinden. Podolie, Volhynie en Litthauen genieten de diepste rust; de landman bebouwt zonder stoornis zynen akker, en zelfs van roovers hoort men niets. Hoe onbeschaamd men leugens over Polen op disscht, blykt uit het volgende berigt van een blad:— “ Duizend Poolsche rekruten, die weigerden in de Russische gelederen te dienen, werden onlangs te Konskie in schuren opgesloten. Deze werden in brand gestoken; vele der rekruten vonden in de vlammen hunnen dood; anderen die vlugten wilden, werden neergesabeld; slechts 300 hunner slaagden er in, de naburige bosschen te bereiken, alwaar zy als wilde dieren gejaagd worden, en van honger moeten omkomen.” ”

“ Deze ongerymde logen luidt, in de taal der waarheid overgebragt, aldus: Eene schuur, waar een aantal rekruten vernachtte, geraakte by toeval in brand; verscheidene derzelve maakten zich de wanorde ten nutte om te ontvlugten, maar geen hunner werd gewond of kwam in de vlammen om, en de bezetting behoefde hare wapenen niet te gebruiken, om rust en orde te herstellen.”

GRIEKENLAND.

In een Duitsch blad vindt men de volgende byzonderheden nopens de tegenwoordige nationale vergadering van Griekenland: “ Napoli di Romania is, gelyk men weet, sedert den val van Graaf Augustyn Capodistrias, door de Franschen bezet, en opdat het niet den schyn zoude hebben, als of het kongres zyne beraadslagingen onder de bescherming en den invloed der Franschen hield, heeft men buiten de stad, aan het uiterste einde der voorstad Pronia, een houten gebouw daarvoor opgerigt, waarby eene wacht van Grieksch krygsvolk is geplaatst. Het gebouw heeft byzonder veel overeenkomst met een beestenspel op onze kermissen; maar de oprigting daarvan moest ook met ongemeenen spoed geschieden, en men had niet anders dan slecht hout en slechte arbeidslieden. Uit ruwe balken en planken is het ligt en digt opgetimmerd; het vormt een langwerpig vierkant, 14 of 15 ellen breed, en eens zoo lang, met een spits toeloopend dak van planken. De wanden zyn ter hoogte van 4 ellen met planken bekleed; zoodat tusschen deze en het dak eene opene ruimte overblyft, waardoor de toeschouwers, van de rondom het gebouw loopende stellingen, de geheele vergadering kunnen overzien. Inwendig zyn aan drie kanten van de zaal drie ryen banken geplaatst, en in het midden van de vierde zyde bevinden zich drie tribunes, ééne voor den Voorzitter en de schryvers, ééne voor de Regering en ééne voor de vreemde Zaakgelastigden. Alleen de tafels, waarvan men er drie telt, zyn met rood laken bekleed; al het overige is ruw hout.

“ In dit lokaal houdt tegenwoordig de Souvereine Nationale vergadering van Griekenland dagelyks hare zittingen, van 8 ure des morgens tot 2 of 3 ure na den middag. Het aantal afgevaardigden bedraagt 224; onder hen ziet men de meeste bekwame, verdienstelyke en beroemde mannen van Griekenland, zoo als Notara, Maurokordato, Konduriotti, Miaulis, Pietro Mauromichalis, Kolotti, Botzaris, enz. In de vergadering worden niet alleen alle de provincien van den Griekschen Staat (met uitzondering van Athene, waar door onder de Turksch-gezinde party geene afgevaardigden benoemd zyn) vertegenwoordigd, maar ook de uitgewekene Grieken uit de Turksche gewesten hebben hunne eigene vertegenwoordigers. Het uitwendig voorkomen der vergadering is bont genoeg; men ziet er vier verschillende kleedingen: de Europesche; die van de ingezetenen der eilanden en van den Peloponnesus, en eindelyk de Turksche. De gewone zittingen beginnen met de voorlezing der notulen van de vorige vergadering, en dan gaat men over tot de behandeling der onderwerpen, die aan de orde zyn. De wyze, waarop de redenaars elkander opvolgen, is nog vry ongeregeld; het is nog niet bepaald, hoe dikwerf een lid mag spreken; ook laten de redenaars zich niet vooraf inschryven. Nu en dan valt men den spreker in de rede; zyn er maar weinigen die dit doen, dan gelukt het hem meestal hen met een enkel woord tot stilzwygen te brengen, en de sprekers zyn daaraan reeds zoo gewoon, dat zy na zulk eene vermaning tot stilte gedaan te hebben, meestal midden in den zin voortspreken, juist daar waar zy gestoord zyn geworden. Dikwerf echter ontstaat er zulk een geraas, dat de Voorzitter niet in staat is de orde te herstellen; zulk een storm duurt dan meestal verscheiden minuten, en ten laatste blyft de zege aan dengeen die het hardst kan schreeuwen. Over het geheel echter worden de bekwame redenaars met veel aandacht aangehoord; en dezen zyn vry talryk, terwyl ook onder de leden, die het ten eenenmale aan Europesche beschaving ontbreekt, menigeen gevonden wordt, wiens natuurlyke voordragt bewyst, dat de voorvaderlyke gave der welsprekendheid onder de Grieken niet is verloren gegaan. De afgevaardigden spreken meestal van hunne plaats, of treden in het midden der zaal voor de tribune des Voorzitters. Hunne gebaren zyn meer natuurlyk dan kunstmatig, en ofschoon zy elkander met het gebruikelyke ...... (Mynheer) begroeten, spreken zy toch tot elkander op den gemeenzaamsten toon, en in het vuur der rede ontvalt er wel eens aan den een of ander een: *Broeder!* even als in het gemeene leven.

“ Eene eigenlyke oppositie in den Europeschen zin, bestaat in deze vergadering niet, hetgeen ook niet wel mogelyk is, daar het kongres zelf met het opperste Regeringsgezag bekleed is. De aanhangers van Capodistrias zyn te gering in getal onder de afgevaardigden, om zich slechts in het minst te doen gelden; maar by sommige gelegenheden, by voorbeeld by het benoemen van kommissien, openbaart zich sterker, dan wel wenschelyk is, eene andere oppositie, namelyk van de drie hoofddeelen van Griekenland onderling. Dit is voornamelyk de schuld van de afgevaardigden des Peloponnesus, welke, als de sterkste van de drie partyen in de vergadering zynde, zich overal den grootsten invloed trachten te verschaffen, welligt met oogmerk, om zich onder de aanstaande koninklyke heerschappy van den zetel der Regering te verzekeren. Tegenover dezen staan de Rumelioten en Nisioten of eilanders, die, met elkander vereenigd, de meerderheid uitmaken, en te regt en niet zonder goed gevolg doen gelden, dat zy in den bevrydings-oorlog het meest gedaan hebben. De verwydering tusschen deze partyen is echter niet groot, en men schynt reeds op het punt te zyn om zich te verstaan.”

— Volgens een door het Grieksche Bestuur aan de Nationale vergadering ingediend verslag, bedroeg het aantal der Grieksche koopvaardy-schepen, welke gedurende het vorige jaar (1831) gewoonlyk in zee waren, 2,941. Deze groote levendigheid des handels was men aan de bemoeijenis der drie Mogendheden verschuldigd, die in het laatst van 1830 de Porte bewogen hadden, om de Grieksche schepen weder in de Turksche havens toe te laten, op voorwaarde, dat hunne papieren door de Zaakgelastigden van eene der Mogendheden onderteekend wierden. Sedert zyn de betrekkingen van Griekenland met het Ottomannische Ryk uitgebreider geworden dan ooit te voren. Ook met Frankryk is de handel zeer levendig.

De uitvoer had in 1831 eene waarde bedragen van 6,741,100 franken; de invoer daarentegen 27,781,000 franken, alzoo Syra eene stapelplaats voor de eilanden, Morea, Rumelie, ja zelfs gedeeltelyk ook voor Europeesch en Aziatisch Turkye is. De voornaamste artikelen van invoer waren granen, gedrukte linnens, wollen-katoenen- en zyden stoffen; suiker, koffy, visch.— Welke vorderingen overigens de landbouw in Griekenland maakt blykt daaruit, dat in 1830 nog voor meer dan 14 millioen franken aan granen ingevoerd werd, terwyl in 1831 deze som tot op de helft was verminderd; en men heeft grond, om te verwachten, dat het land in het vervolg zelf geheel en al in deze behoefte zal kunnen voorzien. De uitvoer bestond voornamelyk in ruwe zyde, krenten, olie, ruwe wol, oud koper, wyn en brandewyn. Op Syra hebben Duitsche speculanten een magazyn van huisraad opgerigt; zelfs hebben zy werklieden derwaarts gezonden, die nu op de plaats zelve verscheidene soorten van meubelen vervaardigen. Boven dien wordt van Malta uit en in de behoefte hieraan voorzien; glaswaren heeft Griekenland tot nog toe alleen uit Duitschland, en mode-artikelen uit Frankryk getrokken. Van vreemde wynen vindt alleen de Champagner by de Grieken aftrek, vermits hun land zelf de voortreffelykste wynen oplevert.